

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-557/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 91/440/EWG — Artykuł 5 ust. 3 — Przedsiębiorstwa transportu kolejowego — Niezależne zarządzanie — Decyzje w sprawie pracowników, majątku i własnych zamówień — Artykuł 7 ust. 3 — Przyznanie finansowania zarządcy infrastruktury — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 6 ust. 1 — Zbilansowanie zestawienia rachunkowego — Właściwe warunki — Niepełna transpozycja)

(2012/C 399/03)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk i M. França, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i A. Pereira de Miranda, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w przepisany terminie wszystkich przepisów niezbędnych dla dostosowania się do art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25), w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2001/12/WE (Dz.U. L 75, s. 1), do art. 7 ust. 3 dyrektywy 91/440/EWG oraz do art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa (Dz. U. L 75, s. 29)

Sentencja

1) Uzależniając wszystkie indywidualne decyzje w sprawie nabycia lub zbycia udziałów w spółkach przez publiczne przedsiębiorstwo transportu kolejowego CP Comboios de Portugal EPE od zgody rządu oraz nie przyjmując przepisów krajowych koniecznych do zastosowania się do obowiązku określenia właściwych warunków w celu zapewnienia, że zestawienia rachunkowe zarządcy infrastruktury, Rede Ferroviária Nacional — REFER EP, będą zbilansowane, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy, po pierwsze, art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych, zmienionej dyrektywą 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r., a po drugie, art. 7 ust. 3 dyrektywy 91/440, zmienionej dyrektywą 2001/12, oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej, pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikacji w zakresie bezpieczeństwa, zmienionej dyrektywą 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 5.2.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 października 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Amtsgericht Köln — Niemcy, High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson przeciwko Deutsche Lufthansa AG (C-581/10), TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Company Ltd, International Air Transport Association przeciwko Civil Aviation Authority (C-629/10)

(Sprawy połączone C-581/10 i C-629/10) ⁽¹⁾

(Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuły 5 — 7 — Konwencja montrealaska — Artykuły 19 i 29 — Prawo do odszkodowania w przypadku opóźnienia lotu — Zgodność)

(2012/C 399/04)

Języki postępowania: niemiecki i angielski

Sąd odsyłający

Amtsgericht Köln, High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson (C-581/10), TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Company Ltd, International Air Transport Association (C-629/10)

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG (C-581/10), Civil Aviation Authority (C-629/10)

Przedmiot

(Sprawa C-581/10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Köln — Wykładnia art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1) — Prawo do odszkodowania w przypadku opóźnienia lotu — Zgodność tego prawa z zakazem zasądzenia odszkodowania zawiązką lub odszkodowania niekompensacyjnego, zawartym w art. 29 konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencji montrealskiej), zatwierdzonej decyzją Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 194, s. 38)

(Sprawa C-629/10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Wykładnia art. 5, 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1) — Prawo do odszkodowania w przypadku opóźnienia — Skutki wyroku Trybunału z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07 *Sturgeon*

Sentencja

- Wykładni art. 5–7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy dokonywać w ten sposób, że pasażerem opóźnionych lotów przysługuje prawo do odszkodowania na mocy tego rozporządzenia w sytuacji, gdy z powodu tych lotów ponoszą oni stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli gdy docierają do swojego miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Takie opóźnienie nie daje jednak pasażerom prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, iż duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego.
- Analiza pytań prejudycjalnych nie wykazała istnienia żadnej okoliczności mogącej mieć wpływ na ważność art. 5–7 rozporządzenia nr 261/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011.
Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Folien Fischer AG, Fofitec AG przeciwko Ritrama SpA

(Sprawa C-133/11) ⁽¹⁾

(Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Jurysdykcja szczególna w przypadku odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego — Powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa („negative Feststellungsklage”) — Prawo domniemanego sprawcy zdarzenia wywołującego szkodę do pozwania potencjalnego poszkodowanego przed sąd miejsca, w którym zdarzenie rzekomo nastąpiło lub może nastąpić, w celu ustalenia nieistnienia odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego)

(2012/C 399/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Folien Fischer AG, Fofitec AG

Strona pozwana: RITRAMA SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja szczególna w przypadku odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego — Powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa (negative Feststellungsklage) — Prawo sprawcy zdarzenia wywołującego szkodę do pozwania poszkodowanego przed sąd miejsca, w którym zdarzenie nastąpiło lub może nastąpić, w celu stwierdzenia nieistnienia odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego

Sentencja

Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa zmierzające do stwierdzenia braku odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego jest objęte zakresem stosowania tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 25 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-164/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2012/C 399/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: W. Mölls, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)